

sen, Axel Ivan Pedersen, P. A. Rasmussen, Robert Sørensen, Aage Fogh [næstformand], Henry Christensen, Dalsgaard, P. E. Eriksen, Axel Kristensen, Fanger, Foss, Gottschalck-Hansen og Erik A. Jensen).

Lovforslaget tilsigtede i princippet at *udskele skatter og lignende offentlige afgifter af det pristal, hvorefter statstjenestemændenes og en række andre lønmodtageres lønninger i de senere år er dyrtidsreguleret.*

Dets § 1 havde følgende ordlyd:

I lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd, som ændret ved lov nr. 80 af 21. marts 1959, foretages følgende ændringer:

Til § 85.

1. Stk. 1, sidste punktum, affattes således:

„Desuden indhentes oplysninger vedrørende huslejen for beboelseslejligheder, om priserne på de almindeligste beklædningsgenstande og om kontingenter samt andre oplysninger, der er nødvendige for beregning af et detailpristal.“

2. I stk. 3 indføjes efter 1. punktum:

„Ved beregningen af dette pristal bortses i videst muligt omfang fra skatter og andre tilsvarende offentlige afgifter.“

Til § 86.

3. Ordene „ , jfr. dog § 3 i lov nr. 162 af 14. juni 1957,“ udgår.

Ifølge § 2 skulle loven træde i kraft straks.

Som begrundelse for lovforslaget udtalte forslagsstillernes ordfører, *Henry Christensen* (V), ved fremsættelsen bl. a.:

„Kravet om, at skatterne skal udgå af pristallet, har nu været drøftet i tinget i adskillige år, men trods stigende velvilje er der stadig intet afgørende sket. Da vi i 1958 behandlede tjenestemandsløven, enedes vi om, at en reform i givet fald skulle have virkning fra de nye overenskomstets begyndelsestidspunkt den 1. april 1961, netop fordi formålet i øvrigt måtte være på dette tidspunkt at søge frem mod at skabe et grundlag, der var så ens som muligt på lønområdet, hvad enten det drejede sig om statens tjenestemænd eller andre, der ønskede at anvende pristallet som regulator.

Man enedes endvidere, som det vil være det høje ting bekendt, om at lade spørgsmålet kulegrave endnu en gang i et særligt ud-